

Antiga Audiència, diumenge 4 de desembre de 2005

Oldboy

Oldeuboi, Park Chan-wook, 2004

Oldboy, o com la naturalesa humana pot rendir-se a la més brutal violència sota determinades condicions.

El director

Park Chan-wook és un estilista que es troba a mig camí entre el cinema d'autor i el comercial. És seva una de les pel·lícules sud-coreanas més conegudes fora del seu país, *Gongdong Gyeongbi Gyeok J.S.A.* El seu interès pel setè art va començar quan estudiava a la universitat de Sogang, on va publicar un grapat d'estudis crítics sobre el cinema contemporani.

La seva obra

Un cop graduat, va començar a treballar com a director assistent i va rodar un parell de films durant els 90 fins que l'any 2000, amb *Gongdong Gyeongbi Gyeok J.S.A.*, va fer-se un nom. Aquesta era la història d'un assassí ambientada en la zona desmilitaritzada que divideix Corea del Nord i del Sud. El fet d'arribar en un moment de tensió entre ambdós estats va provocar cert nerviosisme.

Amb *Sympathy for Mr. Vengeance* va canviar de registre per presentar un drama amb fortes dosis de violència que explica com les persones més normals poden ser responsables dels fets més horribles.

Aquesta passió per la violència ha estat ben rebuda per la crítica fins l'arribada del seu darrer film, *Chin-jeol-han Geum-ja-ssi*, que ha rebut l'acusació de parafeixista i ha fet reconsiderar l'aportació de tota la seva filmografia per la utilització continuada i gratuïta de la violència en pantalla.

Sinopsi

Oh Dae-su (Choi Min-sik) és un home casat i amb fills amb reputació de perdre's per les faldilles. Un dia apareix tancat en una cel·la sense saber quin crim ha comès ni quins són els seus carcellers. Un petit

tevisor és el seu únic punt de contacte amb el món exterior que li permet subsistir. Oh Dae-su intenta mantenir la seva ment i els seu cos intactes fins que descobreix a través del telediari que la seva dona ha estat assassinada i comença el laboriós treball de realitzar un túnel per escapar.

Abans de poder acabar la seva empresa, i quan ja s'han complert quinze anys dels seu empresonament, Oh Dae-su és alliberat. L'única explicació que li donen és quan va ser empresonat i que el seu fill li va deixar uns pocs diners i un telèfon mòbil. Marcat per sempre i físicament fort, Oh Dae-su es proposa assabentar-se de qui el va tancar i què va passar amb la seva dona i la seva filla, i només pensa en quina és la millor venjança que pot aplicar als seus carcellers.

Simpatia pel criminal

Film laberíntic al voltant d'un revenja gairebé èpica, *Oldboy*

té l'estranya qualitat fer sentir-se els espectadors atrets per després deixar-los indefensos davant un huracà de devastació. Park Chan-wook narra una història de temps perdut i records foscos. L'espectador primer coneix Oh Dae-su com un marit i pare alcohòlic que espera l'arribada del seu millor amic. El seu comportament no és èticament el més correcte, però desprèn una naturalesa benèvola que converteix la seva desaparició i l'empresonament en quelcom misteriós i desconcertant. Aquesta és la clau del film, perquè fa que l'espectador s'identifiqui amb el criminal mentre assisteix a la seva descomposició mental i al canvi físic del protagonista.

Encara que torna al món exterior, la paranoia i la necessitat de trobar respostes canvien completament Oh Dae-su, que es transforma en un animal amb una il·limitada set de venjança. Això justifica un profund anàlisi de fins a quin punt l'ànima humana es pot arribar a torçar donades certes condicions.

La seva transformació és especialment creïble, gràcies a determinats moments de bon humor mentre es troba a la cel·la, i que fa recordar l'inici de la pel·lícula, quan era un (relativament) bon home de família.

Estètica còmic

Visualment, *Oldboy* no pot ser més atractiva, perquè a l'excel·lent fotografia amb vius colors cal afegir un encertat muntatge i una estètica més pròpia del cinema americà modern que de l'oriental que entronca amb el més pur còmic, gràcies a continus detalls com les transicions entre escenes amb el rellotge, descomptant els dies que li queden a Oh Dae-su per descobrir el seu rival, una mica semblant a la destrat que comptava el temps (i els dits de la pianista) a *Cut*, una aura de surrealisme que de vegades envolta la història (com el suïcida amb el gos o el protagonista sortint de la seva captivitat tancat en un bagul), o una tarantiniana inclusió de l'ordinador que recorda a Uma Thurman parlant de ments quadriculades.

Fins i tot el llarg pla seqüència de la lluita en el passadís en el qual Oh Dae-su surt victoriós enfront de multitud de rivals s'assembla a una llarga vinyeta que ocupa tot l'ample de la pàgina. Però és que el film respira l'esperit d'un còmic per tots els seus porus, no és simplement l'estètica, sinó també la pròpia història, que podria sorgir perfectament d'una moderna fusió entre *El comte de Montecristo* (al que se cita en la pel·lícula gens gratuïtament) i un còmic americà. El protagonista és el prototip de l'antiheroi torturat, amb un antagonista enigmàtic i poderós (en l'anonimat del qual resideix el seu poder), una missió de venjança i una història d'amor.

Una trama gens complicada es converteix en l'element idoni sobre el qual desenvolupar els sorprenents girs argumentals i cops d'efecte que fan reaccionar a l'espectador com si fossin puntades en la boca de l'estómac o fins i tot més baix. Solucions gens gratuïtes, que no estan col·locades simplement per buscar la sorpresa, sinó que són capaces de justificar totes i cadascuna de les brutalitats del guió.

Fitxa tècnica

Equip tècnic

Direcció: Park Chan-wook
Producció: Kim Dong-ju
Fotografia: Jeong Jeong-hun
Música: Choi Sung-hyeon, Lee Ji-su, Shim Hyeon-jeong
Muntatge: Yasushi Shimamura
Maquillatge: Son Jong-heui
Nacionalitat: Corea del Sud
Any: 2004
Durada: 118 minuts

Equip artístic

Choi Min-sik: Oh Dae-su
Gang Hye-jeong: Mido
Yu Ji-tae: Lee Woo-jin

Filmografia

2005
Chin-jeol-han Geum-ja-ssi
2004
Oldeuboi
Three... Extremes
2002
Sympathy for Mr. Vengeance
Jiltuneun Naeui Him
2000
Gongdong Gyeongbi Guyeok J.S.A.